

FIZIKAI BETEGSÉGEK ÉS A GYÓGYULÁS

Nagyon nehéz témához érkeztünk, ugyanis ez az első olyan téma, amely komolyan megosztja a kereszténységet manapság. A másik ilyen rázó téma az ezután következő, a démonoktól való szabadítás. A fiúságunkkal együttjáró örökség talán két legvitatottabb pontjai ez a kettő. A hívők egyik része teljes mértékben elutasítja ezeket, mondván, hogy ezek csak a bibliai időkben működtek, akkor is elsősorban Jézus Krisztussal kapcsolatosan, és a mai keresztényekre egyáltalán nem igazak. Szerintük a betegségek az élet természetes velejárói, és ugyan imádkozhatunk gyógyulásért, de mindig hozzá kell tennünk, hogy „mindazonáltal ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem ahogy Te akarsz, Uram.” És ki tudja miért, ezek a keresztények általában meg is maradnak a betegségben. Szinte mindig kiemelik, hogy az orvostudomány is Isten áldása, és a beteg ember akkor él felelős keresztény életet, ha nem esik túlzásokba és inkább elmegy az orvoshoz, bevesz minden gyógyszert, és azonnal megy a műtőbe is, ha ezt mondják neki. Valamint azt is gyakran elmondják, hogy Isten nem abban dicsőíti meg magát, hogy meggyógyít, hanem abban, hogy megtart a betegségek közepette is. Ők vannak tehát az egyik oldalon.

A másik azokat a keresztényeket tömöríti, akik mindenkit mindenhol minden betegségből azonnal meg akarnak és meg is „tudnak” gyógyítani. Ők a karizmatikus mozgalom szélsőségei, akik közül sajnos sokan „lebuktak” az utóbbi években. Ami jellemző ezekre a szélsőséges gyógyítókra, az a Szent Szellem erőként való használása (persze nem ezt mondják, de gyakorlatilag ezt teszik), az Istennel szembeni alázat hiánya, hogy úgy parancsolnak a Szentlélek Istennek, mintha az a csicskásuk lenne, valamint nagyon jellemző rájuk az is, hogy sokszor gyülekezeti háttér nélkül járják a világot és hatalmas gyógyító istentiszteleteket tartanak, amelyekben mindenféle feltétel nélkül mindenki meggyógyulhat. Az ilyen alkalmakon aztán vannak valódi gyógyulások, vannak szemfényvesztések és trükkök, és van olyan is, hogy valaki meggyógyul, de amikor elmegy a gyógyító evangélista, néhány hét múlva visszaesik a betegségébe. És még egy tulajdonságukat hadd említsem meg az ebbe a csoportba tartozó szolgálóknak – és ez számomra a legszomorúbb és legtaszítóbb – ha valaki nem gyógyul meg azonnal egy-egy ilyen összejöveteleken, akkor általában az a válaszuk a csoda hiányára, hogy a beteg hitetlensége miatt nem tudott Isten gyógyítást adni! Ő a hibás érte! Szóval ők a másik szélsőség. És a két szélsőség között van a nagy átlag, aki ezt is azt is hallott erről a témáról, alapvetően tartózkodik a véleményalkotástól, és az ilyen ígéretet besorolja a történeti leírások, vagyis a sztorik közé. Szóval nem egyszerű a helyzet. És éppen e két szélsőség miatt, a sok csalódás és a csalódástól való félelem miatt a gyülekezetekben nincsen tanítás sem a gyógyításról, sem az ördögűzésről. Pedig az tény, hogy az Újszövetség, az evangéliumok éppúgy mint az Apostolok Cselekedetei vagy a levelei kifejezetten sokat beszélnek ezekről a dolgokról. Egyáltalán nem különlegesség vagy egyedi, hanem nagyon is általános és természetes megnyilvánulása Isten akaratának a betegek meggyógyulása és a démonoktól való szabadulás.

A **Róma 10:17**-et olvassuk el:

A hit tehát hallásból van, a hallás pedig a Krisztus beszéde által.

Tehát ahhoz, hogy olyan hitünk legyen, amellyel birtokba tudjuk venni és láthatóvá tudjuk tenni a názáreti Jézus Krisztusban nekünk adott ígéreteket, ahhoz először is Isten beszédét kell hallgatnunk. Amiről nem ismerjük a Biblia tanítását, abban nem tudunk hinni, és így azt nem tudjuk érvényesíteni és működtetni az életünkben sem. Tehát amiként az eddigiekben, most is Isten kijelentéséhez kell fordulnunk, és az egyházi hagyományok, a megszokások, az előítéleteink és a kusza híresztelések helyett a Bibliát kell életünk alapjává tennünk! Ez erre a témára is vonatkozik, ezért nyitott szívvel és nagy figyelemmel kezdjük el most áttanulmányozni, mit is tanít a Biblia a gyógyulásról. Ehhez a következő kérdésekre kell megtalálnunk Isten igéjéből a válaszokat:

1. Honnan van a betegség? Természetes dolog az életünkben vagy nem?

2. Mit jelent az, hogy Jézus Krisztus a keresztfán elhordozta a betegségeinket is? Van-e kihatással az üdvösség a testi betegségeinkre is, és ha igen, akkor milyen mértékben?
3. Mi Isten kifejezett akarata a betegségeinkkel kapcsolatban? Ez az ilyenkor általában elimádkozott „de legyen meg a Te akaratod” kitétel miatt nagyon fontos kérdés.
4. Minden betegséget meg akar-e gyógyítani Isten? Itt szó lesz a betegségek négy alapvetően különböző forrásáról és csoportjáról, amelyeket meg kell tudnunk különböztetni egymástól.
5. Hogyan működik biblikusan a gyógyító szolgálat?

Nem lesz rövid és könnyen emészthető ez a tanítás sem, de úgy hiszem, hogy nagyon lényeges megértenünk a Biblia erre vonatkozó tanítását. És azt is elmondom rögtön az elején, hogy miért: mert a betegek gyógyítása talán a legnagyobb emberi szükséglet betöltése ma, és az evangélium hirdetése mindig együtt jár a szükséglet betöltésével. Ez egy kétirányú dolog, mert az is igaz, hogy ha betöltöm valakinek a szükségét, akkor megnyílik az evangélium felé is – és az is igaz, hogy ha valaki megnyílik az evangélium felé, akkor Isten betölti annak az embernek minden szükségét. Tehát azért nagyon lényeges megértenünk Isten akaratát ebben a kérdésben, mert talán a legnagyobb szolgálati területe lehetne és kellene lennie a gyógyítás szolgálatának a keresztény egyházban, amely ugyanolyan természetes módon egészíti ki az igehirdetés szolgálatát, ahogyan azt a Bibliában olvassuk.

Nézzük tehát a válaszokat!

Isten eredeti tervében, a teremtésben nem volt benne a betegség és a halál. Az örök élet fája, amely az Édenben állt, nem csak a halhatatlanságot, hanem az egészséget is biztosította az ember számára. A „fájdalom” első említése a bűnbeesés után, az Évát sújtó ítéletben hangzik el először a Bibliában. Érdekes dolog, mert erre nem szoktunk gondolni, hogy ha Éva a bűnbeesés után azt kapja „átokként”, hogy *ezután* fájdalommal fog gyermeket szülni, akkor ez azt is jelenti, hogy *azelőtt* a szülés nem volt fájdalmas dolog, és hogy Ádámnak és Évának már az Édenben születtek gyermekei. Ezt csak érdekességként említettem meg, amit alátámaszt az is, hogy Káint soha nem nevezi a Biblia elsőszülöttnak! Visszatérve a betegségekhez és fájdalmakhoz, a Biblia első lapjain, az Édenben nem volt betegség és fájdalom.

Ugyanezzel találkozunk a Biblia utolsó oldalain is! Az új föld teremtéséről szóló beszámolóban a **Jelenések 21:3-4**-ben ezt olvassuk:

Íme, az Isten sátora az emberekkel van, és ő velük fog lakni, ők pedig népei lesznek, és maga az Isten lesz velük; és letöröl minden könnyet a szemükről, és halál sem lesz többé, sem gyász, sem jajkiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az elsők elmúltak.

Erről olvashatunk az **Ézsaiás 65:17-20** próféciájában is:

Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe. Ezért örvendjétek és vigadjatok mindörökké annak, amit teremtek. Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig öröme. Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajgatás hangja. Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öreg ember, aki magas kort nem ér. Mert a legfiatalabb is százéves korában hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít.

Minden keresztény tisztában van azzal, hogy a mennyországban sem lesz halál, fájdalom és betegség. Ha lenne, akkor semmiben nem különbözne a földi élettől.

A kettő között, a kezdet és a vég között pedig ott van az emberiség története és ebben a te és az én személyes élettörténetünk. Tudjuk, honnan jövünk és hová tartunk, de mi most a jelenben élünk, és nagyon nem mindegy, hogy milyen választ találunk a kezdet és a vég közötti időszakra nézve.

Honnan ered tehát a fájdalom, a betegség és a halál? A Biblia egyértelműen azt tanítja, hogy mindezek a BŰN következményeként jöttek be a világba és az ember életébe. Az ember bűnbeesésével kikerült Isten

védelve alól, elkülönített az Élet Fájától, ami az örök életet és a tökéletes testi-lelki egészséget biztosította számára, és ki lett szolgáltatva a Sátánnak. A Sátán célja pedig az ember tönkretétele. Ő embergyilkos kezdettől fogva. A Sátán görög neve „diabolosz”, ami szó szerint „szétdobálót” jelent. Szét akarja dobálni nem csak a kapcsolatainkat, akár az Istennel való kapcsolatáról van szó, akár az embertársainkkal vagy testvéreinkkel való kapcsolatáról van szó – de szét akarja dobálni a testünket és az egészségünket is. Miért? Mert az a Szentlélek temploma! Jegyezzétek meg: a Sátán soha nem kőből készült templomok ellen harcol, hanem mindig embereket akar elpusztítani! Mert Isten nem kőből készült templomokban lakik, hanem a testünk templomában lakik! Isten dicsőségét nem a pompás épületek, hanem a szent emberek hordozzák! Az Isten fiai hordozzák! És mi csak a testünkön keresztül és a testünkkel együtt tudjuk kifejezni és megélni az istentiszteletünket! A fülünkkel halljuk az ígét, a szemünkkel olvassuk a Bibliát és látjuk Isten tetteit, szánkkal teszünk bizonyosságot, a kezünket emeljük fel segítségnyújtásra, a lábunk visz el embertársainkhoz, a szívünk dobogása adja az erőt az élethez és a Szentlélek templomának működtetéséhez – tudjátok meg, hogy az ördög óriási erőket mozgósít ezeknek a tönkretételére! Mert amíg otthon fekszel lázasan, amíg fáj a torkod és nem tudsz beszélni, amíg reménytelenülés keserűségben gyötrődsz a rákos daganatod miatt, addig egy dolgot egészen biztosan nem teszel: nem veszélyezteted a Sátán munkáját azzal, hogy hirdeted és megéled az evangéliumot! Mert az evangélium soha nem elméleti dolog! Azt a testünkön keresztül tudjuk megélni! Ezért támadja a Sátán a testünket, és ezért vigyázza Isten a testünket! Pál apostol azt mondja a **Róma 12:1-2**-ben:

Okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek.

Az „okos” a görögben a „logikosz” szó, ebből fakad a „logikus” kifejezésünk, és ez azt jelenti szó szerint: „igeszerű, a kijelentésnek megfelelő”. Milyen a logikus, ige szerinti istentisztelet? Valóságos és a fizikai valókban, azaz a testünkben is megnyilvánuló! Nem elméleti, amiből kimaradnak a testrészeink, mert a hitünk nem érinti a szemünkön vagy a fülünkön keresztül a figyelmünket, a lábunkon keresztül az útainkat vagy a kezünkön keresztül a tetteinket.

Hogyan jött be a bűnön keresztül a betegség az ember életébe?

Háromféle csatornán keresztül. És ez a betegségek háromféle forrása és fajtája. Ezen kívül van még egy forrás, amit külön szeretnék tárgyalni, mert az lényegileg elüt az első háromtól. Ahhoz, hogy a testi betegségekkel szemben biblikusan tudjunk eljárni, meg kell tudnunk különböztetni ezeket a forrásokat!

1.) A BŰNESET ELSŐ SZÁMÚ EGYETEMES KÖVETKEZMÉNYE A TESTÜNK HALANDÓSÁGA ÉS ROMLANDÓSÁGA. Lapozzunk a **Róma 8:20-21**-hez:

A teremtett világ ugyanis a hiábavalóságnak vettetett alá, nem önszántából, hanem az által, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából Isten gyermekeinek dicsőséges szabadságára.

Ez lett a bűn következménye, amit Isten kimért az emberi nemre az **1Mózes 3:16-19**-ben:

Az asszonynak ezt mondta: Igen megnövelem terhességed fájdalmát, fájdalommal szülsz gyermeked, mégis vágyakozol férjed után, ő pedig uralkodni fog rajtad. Az embernek pedig ezt mondta: Mivel hallgattál feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről azt parancsoltam, hogy ne egyél, legyen a föld átkozott miattad, fáradsággal élj belőle egész életedben! Tövis és bogáncsot hajt neked, és a mező növényét eszed. Arcod verejtékével eszed a kenyeret, míg visszatérsz a földbe, mert abból vétettél. Bizony por vagy, és vissza fogsz térni a porba!

A halandóság és a testünk romlandósága azt jelenti, hogy életünk ideje a **Zsoltárok 90:10** alapján legfeljebb hetven-nyolcvan esztendő. Ennek a végén pedig „a por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta” – ahogy Salamon mondja a **Prédikátor 12:7**-ben.

Tehát a betegségek első forrása a halandóságunk és a romlandó testünk. Ez a „természetes” oka, ugyanis a testünk romlandóságából, azaz a halálból csak a testünk feltámadása által nyerünk feloldozást. A testünk halandósága és romlandósága a bűn, mint „állapot” egyetlen következménye. Az erre vonatkozó nagyon részletes páli tanítást megtaláljátok az **1Korintus 15:35-57**-ben, amiből most csak egyetlen összegző mondatot idézek, az **53. verset**:

„...e romlandó testnek romolhatatlanságba kell öltöznie, és e halandónak halhatatlanságba.”

Tehát vannak olyan betegségek, amelyek a testünk romlandóságából fakadnak. Azonban meg kell jegyezni, hogy ez elsősorban az időskori betegségeket jelenti, amelyek azért jelentkeznek az idős ember életében, mert elhasználódott a testünk. Erre látunk példát az **1Mózes 48:1**-ben, ahol az öreg Jákób betegeskedik, majd betelve étellel meghal. Az időskori betegségek természetes jelenségei a test romlandóságának.

Másodsorban az olyan betegségekre jellemzők, amelyek a helytelen életmód vagy a környezeti hatások miatt tisztán fiziológiai okokból jelentkeznek az ember életében. Ha radioaktív sugárzást kapunk, akkor a testünk megbetegszik, mert a radioaktív sugárzás nem tartozik az egészséges életmód alapelemei közé. Ez egy természetes oka a testünk megromlásának. Mondok egy hétköznapi példát is erre – csak hogy értsük, mi tartozik a betegségek és testi problémák ezen kategóriájába. A női szervezet úgy lett megteremtve, hogy a gyermekszületek között legyen elég ideje az anya szervezetének regenerálódni. Ezért addig, amíg az édesanya szoptatja a gyermekét, a szervezete termel egy prolaktin nevű hormont, ami meggátolja azt, hogy újból teherbe essen, mielőtt a szervezete meg nem erősödött. A régi korokban és ma egyes természeti népeknél meg lehet figyelni, hogy az anyák sokáig, 2-3 évig szoptatnak, és a gyerekek ilyen időközökben követik egymást. Mert ez a teremtés rendtartása. Azonban a nyugati ember annyi mesterséges élelmet eszik és annyira mesterséges környezetben lakik, a gyermekeket pedig olyan hamar rászoktatják a tápszerre, hogy ez a természetes védő folyamat nem működik, manapság nem, vagy rövid ideig szoptatnak az édesanyák, a prolaktin nem védi meg őket, ezért sokszor nincs ideje az édesanya szervezetének regenerálódnia, és betegségek jelennek meg a nő szervezetében. Ez egy fiziológiai folyamat, amely a környezetszennyezéssel, az egészségtelen táplálkozással és életmóddal valamint azzal a kulturális változással magyarázható, amely minél hamarabb elszakítja a gyermeket az anyától, hogy az ne legyen számára „teher”. Tehát az ilyen betegségek is alapvetően fiziológiai jellegűek. Isten *adhat* belőlük gyógyulást, de nem biztos, hogy ad, mert a testünk romlandóság alá van vetve.

Harmadszor vannak olyan születéstől meglévő betegségek, amelyek az ember fizikai gyengeségét eredményezik, ilyen lehet a vérszegénység, az alacsony vagy magas vérnyomás, ha az nem a stressz eredménye, hanem születési sajátosság.

Még egy ide tartozó forrást meg kell említeni, ez pedig a balesetek azon része, amiben véletlenek vagyunk. (Van olyan baleset is, ami a saját mulasztásunk miatt vagy ítéletként jön ránk.) Velünk történt meg, hogy egy keresztény ifitáborban egy leány megbotlott a lépcsőn, és lezuhant az emeletről. Elég komoly agyrázkódást kapott, amit az orvosok is megállapítottak. Nem tudott felkelni sem. Akkor odagyűltünk hozzá mi, a tábor vezetői, majd lassan az egész tábor, és imádkoztunk egységben az ő gyógyulásáért. Mikor befejeztük az imádkozást, a lány felkelt, és minden gyengesége és fájdalma azonnal elmúlt.

Tudnunk kell azonban, hogy az orvostudomány szerint a betegségek mindössze 30%-a valóságosan fiziológiai eredetű, vagyis alig egyharmada ered baktériumtól, vírustól, balesetektől vagy környezeti hatásoktól – a 70%-a pszichoszomatikus, azaz lelki-szellemi eredetű betegség. Ennek pedig alapvetően két forrása van – ezekkel fogjuk mindjárt folytatni.

De mielőtt rátérnénk ezekre a forrásokra, nézzük meg azt is most csak röviden, hogy mit lehet tenni az ilyen betegségeknél? Lehet imádkozni gyógyulásért, és Isten meg is adhatja a gyógyulást. De az összes többitől eltérően nem biztos, hogy az ilyen bajokból meg is akar gyógyítani. Mert az ilyen betegségek hozzátartoznak a halandó és romlandó emberi testünkhöz. Ha megteszi, akkor azonban ez mindig csoda lesz, csoda pedig a Bibliában kivétel nélkül mindig azért történt, hogy a hirdetett evangéliumot jelekkel hitelesítse és megerősítse! Tehát a gyógyulásnak ez a fajtája JELAJÁNDÉK.

Erre is szeretnék egy konkrét példát elmondani nektek. 2005 nyarán a Hargitán voltunk az erdélyi ifitáborban. Minden nap volt tanítás és evangélizáció, azonban a hét első részében nem volt áttörés. Az egyik délután focizás közben az egyik fiú összeütközött egy másikkal, majd még ráestek néhányan. És már arra értem ki a sportpályára, hogy szinte az egész tábor ott volt, sírt és imádkozott. A srác a földön feküdt, nem tudta mozdítani a végtagjait, és teljesen úgy tűnt mindenki számára, hogy gerincsérülést kapott. Nem tudtuk, életben marad-e, olyan súlyos volt a sérülése. Kijött a rohammentő, bevitték a kórházba. Ez a fiú az előző este tért meg! Az egész tábor imádkozott, aztán könnyektől vörös szemekkel mentünk vacsorázni. És képzeljétek el, még nem volt vége a vacsorának, kinyílt az ajtó, és besétált rajta a fiú. Elmondta, hogy mikor beértek a kórházba, és rátették a röntgenre, az semmit nem mutatott ki. Ő pedig leszállt a vizsgálóasztalról, felöltözött és kísértelt a kórházból! Isten meghallgatta az egységben elmondott imádságunkat, és hitelesítette az igehirdetést, ugyanis azon a héten folyamatosan Isten csodáiról és természetfeletti hatalmáról szóltak a tanítások. És ezután az esti evangélizáción közel húsz fiatal állt fel a döntésre híváskor. Volt közöttük olyan is, aki elmondta, hogy a korábbi estéken, amikor én is elmondta, Isten milyen csodákat tett az életemben, nem hitte el, most azonban a saját szemével látta. Így működik a gyógyulás, mint jelajándék, amely a hirdetett ígét igazolja és megtérést hoz.

2.) A BETEGSÉGEK SZELLEMI EREDETŰ FORRÁSAI KÖZÜL AZ ELSŐ, AMIT MEGVIZSGÁLUNK: A BŰN. A konkrét bűnök konkrét következményei, amelyeket a Biblia ÁTKOK-nak nevez. Meggyőződésem – és a bibliai előfordulások legnagyobb részéből is ez látszik – hogy ez a betegségek leggyakoribb oka!

Nézzük a Bibliát – bár részben volt már szó erről az átok-áldásról szóló tanításban is, de itt is meg kell ismételni:

4Mózes 5:27 – koraszülés és más nőgyógyászati betegségek

Az **5Mózes 28:16-68**-ban a bűn következményeként megjelenő átok megnyilvánulásai konkrét betegségek:

- meddőség
- a fizikai betegségek közül itt szerepel a sorvadás, a láz, a gyulladások, a fekélyek és a vakság
- rosszindulatú és tartós betegségek, gyógyíthatatlan betegségek
- szellemi betegségek: elmezavar és tébolyodás

Az **5Mózes 29:21-24**-ben ez áll:

Ha megkérdezi majd a következő nemzedék, vagyis az ezután születendő fiaitok, meg a messze földről érkező idegenek, akik látják a csapásokat és betegségeket...: Miért bánt el így az ÚR ezzel az országgal? ... Akkor így felelnek majd rá: Azért, mert elhagyták az ÚRnak, atyáik Istenének a szövetségét.

A szövetség megtörése betegséget hoz az ember életébe! Ez megismétlődik az Újszövetségben is, az úrvacsorával kapcsolatosan, az **1Korintus 11:27-30**-ban:

Azért, aki méltatlanul eszi az Úr kenyerét, vagy issza az Úr poharát, vétkezik az Úr teste és vére ellen. Vizsgálja meg azért az ember önmagát, és úgy egyék abból a kenyérből, és úgy igyék abból a pohárból. Mert aki úgy eszik és iszik, hogy nem becsüli meg az Úrnak testét, ítéletet eszik és iszik önmagának. Ezért erőtlének és betegek közöttetek sokan, és ezért halnak meg számosan.

Ez egy nagyon komoly figyelmeztetés kifejezetten az újszövetségi emberek számára, amit komolyan kell vennünk!

A **2Kronikák 21**-ben Jórám király engedetlenségének a következménye lett a gyógyíthatatlan bélbetegség, amibe végül bele is halt.

És egy újszövetségi igeszakaszt szeretnék még említeni, a **Jelenések 2:20-23**-ból:

De az a panaszom ellened, hogy eltűröd Jezábelt, azt az asszonyt, aki prófétának mondja magát és tanít, és eltántorítja szolgálóimat, hogy paráználkodjanak és bálványáldozati húst egyenek; pedig adtam neki időt, hogy megtérjen, de nem akar megtérni paráznaságából. Íme, betegágyba vetem őt, és a vele paráználkodókat nagy nyomorúságba, ha meg nem térnek cselekedeteikből; gyermekeit pedig megölöm döghalállal, és megtudja valamennyi gyülekezet, hogy én vagyok a vesék és a szívek vizsgálója, és megfizetek mindnyájatoknak cselekedeteitek szerint.

Lehetne folytatni hosszasan ezt a listát. 115 igeverset tanulmányoztam át, és a legtöbb esetben a betegség a bűn következménye volt az emberek vagy az egész nép életében.

Tehát az átok mindig a bűn következménye. Azonban következményként is kétféle forrásból fakadhat: vagy Istentől jön az átok, akkor ezt ÍTÉLETnek nevezi a Biblia, vagy közvetlenül a Sátántól jön, akkor ez a bűn GYÜMÖLCSE. Mindkettő átok – mert ez a szó azt jelenti: „odaszentelve a pusztulásra”. És az átok jöhet ítéletként vagy a bűn gyümölcsként, abban megegyezik a kettő, hogy ezekért minden esetben mi vagyunk a felelősek, mert vagy lázadtunk Isten ellen az engedetlenségünkkel vagy a hitetlenségünkkel, vagy pedig engedtünk a Sátánnak és gonoszsgót követtünk el Isten, az embertársaink, a gyülekezetünk vagy önmagunk ellen. Éppen ezért teljesen mindegy, hogy mint átok, ítélet vagy gyümölcs az életünkben, teljesen fölösleges a forrását kutatni, mert attól nem fog megváltozni – egyetlen dologtól fog megváltozni az állapotunk: HA MEGTÉRÜNK! Tehát a betegségek és testi bajok második forrása a bűn, amelynek következményeként átkok jelennek meg az életünkben. Az átkok megnyilvánulásai pedig lehetnek betegségek is. Természetesen nem csak betegségek, de nagyon gyakran pont azok! Ebből pedig fakad egy nagyon fontos következtetés: az ilyen betegségekért teljesen felesleges imádkozni! Mert a betegség itt csak tünet és következmény, és nekünk nem a tüneteket kell kezelni, hanem a baj forrását! A forrás pedig a bűn. Tehát az átokként megjelenő betegségek esetében nem gyógyításra van szükség, hanem megtérésre! Ha megtérünk a bűnünkből, akkor annak a testi következményei is megszűnnek az életünkben, és Isten helyre tudja állítani az egészségünket is!

És itt egy sor kiegészítést és megjegyzést kell tennünk.

1. Először is látnunk kell azt, hogy Isten elsősorban mindig a bűneinket akarja megbocsátani és a vele való kapcsolatunkat akarja rendezni, és számára nem a test meggyógyítása a legfontosabb! Nagyon jól látszik ez a vérfolyásos asszony történetében a **Lukács 8:43-48**-ban. Ott az asszony, mivel nem vállalta fel tisztátalanságát, hátulról szinte ellopja a gyógyulást Jézustól, és miután érezte, hogy azonnal meggyógyult, máris megpróbált lelépni. Azonban Jézus utána szól és megállítja. Mert ha ez az asszony ellopja a gyógyulást, de nem vallja meg tisztátalanságát és hitét, akkor csak a teste gyógyul meg, a lelke viszont elvész! Jézus azonban azért jött, hogy megbékítsen bennünket az Atyával és tisztává tegyen bennünket, éppen ezért NEKI nem elég, ha valakinek csak a teste gyógyul meg! Ő a bűneinkből akar kigyógyítani, a testi gyógyulás csak ennek a következménye vagy ráadás! Ha pedig átokról van szó, akkor a betegség gyógyítása még inkább csak tüneti kezelés, mert ahogy láttuk, nem a következményeket, hanem a forrást kell kezelni, ahhoz pedig nem gyógyítás, hanem megtérés, bűnrendezés és krisztusi élet kell! Tehát Istentől csak akkor jön testi gyógyítás, ha az együtt jár a bűnvallással és a megtéréssel is! És innen lehet felismerni azt, amikor a Sátán gyógyít természetfeletti módon – mert ő is tud: de akkor nincsen bűnvallás és megtérés Jézus Krisztus által! Akkor csak a testi gyógyulás van. És gyógyít a Sátán ma a természetgyógyászokon, a bioenergiákon, a fehér mágián, az agykontrollon keresztül, mert így az ezekben való hit fogan meg az ember szívében, és a Sátán ugyan meggyógyítja a testet, de megöli a lelket! Jegyezzük meg: az Istentől való testi gyógyulás kivétel nélkül mindig bűnvallással és megtéréssel jár együtt. Ha ez hiányzik, akkor ez a gyógyulás nem Istentől való!

2. Vajon elmúlik-e minden következménye a bűneinknek, ha bocsánatot nyertünk Istentől? Vajon miért nem gyógyulnak meg az AIDS-ből azok, akik megtértek vagy miért hal meg rákban szolgáló keresztény emberek sokasága? Ez az egyik legnehezebb kérdése az Istenben hívő keresztényeknek, mivel itt egymásnak feszül a hitünk és a tapasztalatunk. Szeretnénk hinni, hogy Isten mindenkit meggyógyíthat, ugyanakkor ezt mégsem tapasztaljuk. És ilyenkor általában a tapasztalatainkra hallgatunk, és a szívünk

legmélyére befészkei magát egy bizonytalanság, hogyha Isten mégsem gyógyít meg mindenkit a bűneinek következményeiből, akkor lehet, hogy a többi ígérete sem fog 100%-osan működni. És azt hiszem, ezzel a hívő ember megindul egy lejtőn lefelé, amelyen egyre több kijelentés és ígéret válik pusztán elméletivé a számára, hiszen ismeri a Bibliát, de mivel nem tapasztalja, nem hiszi el.

Isten azonban nem a tapasztalataink szerint viselkedik, hanem a saját kijelentései szerint. És éppen az ilyen kritikus kérdéseknél dől az el, hogy Isten szava-e a Biblia, vagy csak azokat az igeverseket hisszük el, amiket a saját tapasztalataink igazolnak. Ha így van, akkor sajnos a tapasztalatainkban hiszünk és nem Istenben! És éppen emiatt nem is fogjuk átélni azt, amiről az Ige beszél!

Nézzük, mit mond erről Isten Igéje: van-e gyógyulás minden bűnből fakadó betegségre (most csak erről van szó!). Isten Igéje nem fél a nagy szavaktól, akkor sem, ha mi ezt nem hisszük el!

Isten áldásának a jele és a hitből fakadó engedelmesség következménye az **5Mózes 7:15** szerint:

Távol tart tőled az ÚR minden betegséget!

Zsoltárok 103:3

Ő megbocsátja minden bűnödöt, meggyógyítja minden betegségedet.

Ebben a versben összekapcsolódik a bűn és az abból fakadó betegség, és MINDEGYIKRE érvényes kivétel nélkül!

Jézusról ez van megírva az **Ézsaiás 53:4-5**-ben:

Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg.

Az „elviselte” és az „elhordozta” szó azt jelenti: „teljesen és maradéktalanul elvette tőlünk”. A **Máté 8:16-17**-ben ezt olvassuk:

Amikor este lett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szóval űzte ki a tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított, hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: „Erőtlenységüket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta.”

Ha hisszük, hogy Jézus váltságáhalála eltörölte a bűneinket, azaz kivágta a fa gyökerét, akkor miért nem hisszük el, hogy gyökér nélkül a fa sem fog tovább élni?! És ha a bűntől való megváltás a megtérésünkkor a miénk lesz, miért nem hisszük azt, hogy ez a bűn következményeire is igaz lesz?!

A miértekre csak egy becsületes választ adhatunk: mert nem tapasztaljuk. De ahogy más sokszor láttuk eddig, soha nem a hitünk származik a tapasztalatunkból, mert az nem hit, hanem látás, hanem mindig a hitünkéből fakadnak a tapasztalataink! A hitünk pedig Isten kijelentéséből fakad! Ez a helyes sorrend! És nekünk nem a hitünket kell hozzáalakítanunk a tapasztalatainkhoz, hanem a tapasztalatainkat és a cselekedeteinket kell összhangba hoznunk a hitünkkel!

Ha Jézus Krisztus életét nézzük, aki Isten kifejezett és testet öltött akarata volt, akkor azt látjuk az Ő életében, hogy azért jött, hogy a bűneinkkel együtt a bűn miatti betegségekből is meggyógyítson bennünket. Küldetésének elején fellapozza az **Ézsaiás 61 elején** található messiási prófécíát, és magára értelmezve felolvassa a **Lukács 4:18-19**-ben:

„Az ÚR Lelke van énrajtam, mivel felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessem a foglyoknak, és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.”

Ebben a messiás a maga küldetését és az általa elhozott üdvösséget három megnyilvánulásában határozza meg: (1) evangélium, azaz a bűnök elengedéséről szóló isteni amnesztiarendelet kihirdetése, (2) szabadítás és (3) gyógyítás. Ebből sok keresztény kizárólag az elsőt hajlandó elhinni. Az üdvösség eredeti szava, a görög „szodzó” egyaránt jelenti az „üdvösséget”, a „megváltást”, a „szabadítást”, amit leggyakrabban az ördögűzéseknél ír a görög biblia, és a „testi gyógyulást” is. És még egyszer, még ennek ellenére is csak az elsőt hisszük el! De amit nem hiszünk, az nem fog működni az életünkben! És amikor egymás mellett olvassuk azt, hogy Jézus Krisztus a négy evangéliumban KIVÉTEL NÉLKÜL mindenkit meggyógyított, aki hozzá ment, és egyetlen embert sem hagyott betegségben vagy megkötözöttségben, és azután azt olvassuk és mondjuk, hogy Jézus Krisztus nem változik, most és mindörökké ugyanaz, akkor végképp nem tudom, hogy hogyan magyarázzuk meg saját magunknak ezt az ellentmondást! De ha mi így gondoljuk, ám legyen, csak akkor ne csodálkozzunk azon, hogy betegek maradunk, és főképpen ne kenjük ezt Isten akaratára, mert ez istenkáromlás! Ha a te bűnöd miatt átokként megjelenik egy betegség az életedben, és te azt mondod, hogy ez Isten akarata, akkor ezzel Istent gyalázod meg! Ez nem igaz, Isten soha nem akarja, hogy te bűnt kövess el! Ő azt akarja, hogy térj meg, és akkor az átok is kikerül az életedből! Abban pedig egészen biztos lehetsz, hogy Jézus Krisztus vére és halála KIVÉTEL NÉLKÜL minden bűnre és minden bűnből fakadó átokra elegendő!

A tanítványoknak adatott felhatalmazás ugyanilyen radikális!

Márk 16:17-18 – *Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.*

Lukács 9:1-2 – *Miután összehívta a tizenkettőt, erőt és hatalmat adott nekik minden ördög felett, és a betegségek gyógyítására. Aztán elküldte őket, hogy hirdessék az Isten országát, és gyógyítsanak.*

János 20:21 - *Ahogy engem elküldött az Atya, én is elküldelek titeket.* Ehhez kapcsolódik a **János 14:12-14** is: *Bizony, bizony, mondom néktek: aki hisz énbenem, azokat a cselekedeteket, amelyeket én teszek, szintén megteszi, sőt ezeknél nagyobbakat is tesz. Mert én az Atyához megyek, és amit csak kértek majd az én nevemben, megteszem, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban; ha valamit kértek tőlem az én nevemben, megteszem.*

Tehát láthatjuk, hogy Jézus ugyanazt a küldetést és hatalmat adta nekünk, amivel ő rendelkezett a földön, hogy ugyanazt a szolgálatot és küldetést teljesítsük be, amit ő kezdett el. És az is látható éppen ezekből az igeversekből, hogy a testi gyógyulás mindig együtt jár a bűnökből való megszabadulással is! Ahogy nincsen gyógyulás bűnbánat és megtérés nélkül, ugyanúgy nincsen olyan újjáteremtés és hit, amelyik nem képes hatással lenni a bűn következményeire is. Ebben az esetben legalábbis, amikor a betegség a bűn következménye, a kettőből való gyógyulás mindig együtt jár, tehát a bűn következményeként és átokként ránk jövő betegségek 100%-ából van hit által gyógyulás! Jézus Krisztus újjáteremtő munkája nem elméleti, hanem életünk minden területére kihat! Ez a Biblia ígérete!

Hogyan működik ez a gyakorlatban?

A **Jakab 5:14-16**-ban pedig ezt olvassuk:

Beteg-e valaki közöttetek? Hívassa magához a gyülekezet véneit, hogy imádkozzanak érte, és kenjék meg olajjal az Úr nevében. És a hitből fakadó imádság megszabadítja a szenvedőt, az Úr felsegíti őt, sőt ha bűnt követett is el, bocsánatot nyer. Valljátok meg azért egymásnak bűneiteket, és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok.

Itt sincsen egyéb kitétel arra vonatkozóan, hogy ez nem mindig vagy csak néha, csodálatos esetekben fog teljesülni. Teljesen természetesen és magától értetődően mondja Jakab, hogy a gyülekezetben a

gyógyulásnak ez a módja! Mi kell ehhez? Bűnrendezés, hitből fakadó imádkozás és a vezetők egységben történő közbenjárása. És akkor meg fogtok gyógyulni!

Figyelem: ez az ige is erre a betegségforrásra érvényes, ugyanis itt is összekapcsolódik a betegség és a bűn, a gyógyulás és a bűnvallás! Tehát ha a betegség oka a bűn, akkor megtérés után a gyülekezet által 100%-os a gyógyulás is! A testünk romlandósága miatti betegségek esetében ez már nem biztos, hogy működik. Működhet, de ott nincs 100% garancia. A bűnmiatti betegségek esetében azonban igen!

Miért ez a módja a gyógyulásnak? Mert a tanítványoknak Krisztust kell fizikai módon kiábrázolnia és képviselnie itt a földön. Jézus Krisztus most az Atya jobbán képvisel minket, fizikailag azonban a Gyülekezet, az Ő Teste van jelen a földön! Ezért a betegségekkel való meggyógyulás, mint ahogyan a bűnökkel való megtérés is kizárólag gyülekezeti összefüggésben működik! Nincs gyülekezet nélküli kereszténység, mert Jézus Krisztus fizikai valósága az Ő fizikai Testében, a helyi gyülekezetben van jelen a földön! Ezért sem a misszió, sem a gyógyulás nem működik gyülekezet nélkül! Mert nem működik Krisztus nélkül!

Tehát miért nem működik a gyógyulás? Nézzük a Biblia szerinti lehetséges válaszokat:

- mert nem kapcsolódik össze nyilvános bűnvallással és bűnrendezéssel
- mert nem kapcsolódik egy gyülekezethez
- mert a beteg és bűnös nem veti alá magát a gyülekezet vezetőségének és ezzel a gyülekezet tekintélyének. Vagyis nem hívja magához a véneket, hogy először bűnt valljon előttük, másodsor pedig kérje az imádságukat
- végül mert a gyülekezet nem funkcionál Krisztus Testeként, mivel nincs benne egység! Ugyanis többek között ez az ígélet is a gyülekezet és a vének egységén keresztül működik!

Még egyszer szeretném azt hangsúlyozni, hogy amiről most szó volt, az a bűn miatti és átokként megjelenő betegségekre vonatkozik! Azokra viszont vonatkozik, mert Jézus Krisztus átokká lett értünk a Golgotán, hogy rólunk minden átkot levegyen és helyette minden áldással megáldhasson. Az áldások között pedig a betegségtől való teljes szabadság is fel van sorolva! A testünk romlandósága alóli szabadság azonban nem az áldásoknál, hanem a testünk feltámadásánál van megemlítve – itt csak a bűn következményeként ható betegségekről van szó, ami valószínűleg a leggyakoribb betegség-ök a világunkban! Ne feledjétek el: erre az ígéletre is Jézusban van az ámen és a garancia, a golgotai kereszt tartalmazza a gyógyulás teljességét, de általunk, a hitünk és a biblikus cselekedeteink fogják érvényessé tenni számunkra ezt az igazságot!

3. A BETEGSÉGEK HARMADIK FORRÁSA A SÁTÁN KÖZVETLEN MUNKÁJA, AZAZ A DÉMONI JELENLÉT.

Itt azonban nem gyógyító szolgálatra vagy imádságra van szükség, hanem szabadításra és ördögűzésre! A Bibliából kiderül, hogy sok olyan megszállottság létezik, amelynek a tünete betegség! Azonban ezek mögött a betegségek mögött nem egy vírus áll, nem is már bűn áll – hanem egy szellemi lény áll. Azonban mi csak betegséget látunk!

Itt is sok ígét kell áttanulmányoznunk, és most csak azokra koncentrálunk, amelyek betegségeknek tűnnek, de valójában démoni jelenlét áll mögöttük:

Lukács 13:10-13 – A 18 éve beteg asszony a zsinagógában:

Íme, volt ott egy asszony, akiben betegség lelke lakott tizennyolc éve, és annyira meggörnyedt, hogy egyáltalán nem volt képes felegyenesedni. Amikor Jézus meglátta őt, előszólította, és ezt mondta neki: „Asszony, megszabadultál betegségedből.” És rátette a kezét, mire ő nyomban felegyenesedett, és dicsőítette az Istent.

A „betegség lelke” a görögben a „gyengeség szelleme” vagyis „pneumája”. A „pneuma” szellemi lény, ugyanúgy, ahogyan Isten is „szellem”, azaz „pneuma”, nem pedig erőforrás vagy szellemiség. Szellemi lény. Ráadásul ez a szellemi lény ebben a fordításban „lakik” az asszonyban, a görög eredetiben azonban még

erősebb kifejezés található: „birtokolja őt”. A gyengeség szellemi lényé birtokolta ezt az asszonyt, aki emiatt meggörnyedt, tehát eltorzult a teste. Ráadásul ez az asszony zsinagógába járt, tehát vallásos volt! A vallás azonban soha nem ment meg a démonoktól – Jézus Krisztus megment a démonoktól! Tehát itt a testi torzulás, a betegség és a gyengeség egy szellemi lény, akinek Jézus szavára azonnal ki kellett mennie az asszonyból.

Máté 15:22-28. Ez a sziro-föníciai asszony története, aki pogány volt, tehát nem zsidó, ennek ellenére ő hitt Jézusban, míg a zsidók nemigen. Ez az asszony látta, hogy baj van a lányával, de felismerte azt is, hogy ez nem influenza vagy más betegség, hanem egy gonosz lélek gyötri. Vagyis egy démon. A görögben itt szerepel is a „démon” kifejezés. A **28. versben** szereplő gyógyulás szava ugyanaz az „iaomáj” amely a **Jakab 5:16**-ban is szerepel! Vagyis a vének egységben történő imádsága az, amelyik a démoni jelenléte is össze tudja törni! Mert ők a Krisztus fizikai tekintélyének birtokosai, mint Krisztus Teste és annak a vezetői! Ez a szó a teljes helyreállást jelenti, amely magában foglalja a fizikai, lelki és szellemi helyreállítását a testünknek, vagyis a fizikai betegségekből, lelki-mentális és szellemi betegségekből és a démoni uralomból való teljes helyreállítást! És itt szeretném még azt is megjegyezni, hogy az **1Korintus 12:9**-ben szereplő „gyógyítás kegyelmi ajándéka” is ugyanez a „iaomáj” kifejezés, tehát ez az ajándék magában foglalja a betegségekből való meggyógyulást és a démonoktól való szabadítást egyaránt.

Lukács 6:17-19

Azután lement velük, megállt egy sík helyen, vele együtt tanítványainak nagy sokasága és nagy néptömeg egész Júdeából, Jeruzsálemből, a Tenger-mellékéről, Tíruszból és Szidónból. Azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak betegségeikből. Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak. Az egész sokaság igyekezett őt megérinteni, mert erő áradt ki belőle, és mindenkit meggyógyított.

Két dolgot kell ebből az igéből megjegyeznünk. Az egyik, hogy a betegségekből való gyógyulás együtt járt az evangélium hirdetésével. A másik pedig, hogy a tisztátalan lelkek általi gyötres betegségben nyilvánult meg, mert Jézus ördögöket űzött, aminek gyógyulás lett az eredménye! A gyógyulásra használt szó a görögben a „terapeuó”, amiből a „terápia” szavunk származik, és kifejezetten a testi betegségekből való gyógyulásra vonatkozik. Tehát testi betegségeket tisztátalan lelkek, azaz démonok is okozhatnak.

A **Márk 5**-ben olvashatunk a gadarai megszállotról, akiben egy egész légiónyi démon lakott. Bár ez az ember nem kifejezetten betegként szerepel a Bibliában, érdemes elgondolkodnunk azon, hogy az ön- és közveszélyes, fékezhetetlen és agresszív embereket ma is betegnek, elmebetegnek vagy genetikailag hibás, dupla-Y kromoszómájú embereknek tartják. Jézus itt sem tartott kiselőadást az öröklődésről és a genetikai mutációkról, hanem ördögöt űzött. Az eredmény pedig az, hogy az „eszetlen” az „eszénél volt”, ahogyan az **5:15**-ben olvassuk, vagy „ép lett az elméje, a **Lukács 8:35**-ben. Íme, a szélsőséges elmebetegség is lehet démoni eredetű!

A következő ige, amit megnézzünk, a **Lukács 4:38-41**:

A zsinagógából eltávozva elment Simon házába. Simon anyósát pedig magas láz gyötörte, és szóltak az érdekében Jézusnak. Jézus ekkor fölébe hajolva ráparancsolt a lázra, mire a láz elhagyta az asszonyt. Ő pedig azonnal felkelt, és szolgált nekik. Napnyugtakor mindenki hozzávitte a különféle bajokban szenvedő betegét; ő pedig mindegyikükre rátette a kezét, és meggyógyította őket. Ördögök is kimentek sok emberből, és ezt kiáltották: „Te vagy az Isten Fia!”

Péter anyósa láztól szenvedett. Itt ugyan nem szerepel a „démon” szó, azonban Jézus viszonyulása illetve a „láz” reagálása mégis erre utal. Jézus ugyanis nem „gyógyított”, hanem „parancsolt”, és az itt szereplő görög „epitimáo” ige a **Máté 17:18**-ban, a **Márk 1:25**-ben, a **Márk 9:25**-ben, a **Lukács 4:35**-ben és **9:42**-ben az „ördögűzés” szava.

Végezetül még azt szeretném megmutatni, hogy a betegségből való gyógyulás és a démoni megszállottságból való megszabadulás általában együtt járt az evangéliumok beszámolóí alapján, ugyanis ezt találjuk a következő igehelyeken:

Máté 4:24 - *El is terjedt a híre egész Szíriában, és hozzá vitték a sokféle betegségtől és kintől gyötört szenvedőket, a megszállottakat, holdkórosokat és bénákat, és meggyógyította őket. (terapeuó!)*

Máté 8:16-17 - *Amikor este lett, sok megszállottat vittek hozzá, ő pedig szóval űzte ki a tisztátalan lelkeket, és minden beteget meggyógyított, hogy beteljesedjenek az Ézsaiás próféta által mondottak: „Erőtlenségünket ő vette el, és betegségeinket ő hordozta.”*

Máté 10:1 - *Magához hívta tizenkét tanítványát, és hatalmat adott nekik a tisztátalan lelkek felett, hogy kiűzzék azokat, és gyógyítsanak mindenféle betegséget és erőtlenséget.*

Márk 1:34 – *Jézus sok, különféle betegségben sínylődőt meggyógyított; sok ördögöt is kiűzött*

Márk 6: 12-13 - *A tanítványok pedig elindultak, és hirdették az embereknek, hogy térjenek meg; sok ördögöt kiűztek, sok beteget megkentek olajjal és meggyógyítottak.*

Márk 16:17-18 - *Azokat pedig, akik hisznek, ezek a jelek követik: az én nevemben ördögöket űznek ki, új nyelveken szólnak, kígyókat vesznek kezükbe, és ha valami halálosat isznak, nem árt nekik, betegre teszik rá a kezüket, és azok meggyógyulnak.”*

Lukács 6:17-18 (ezt az előbb láttuk) - *Azután lement velük, megállt egy sík helyen, vele együtt tanítványainak nagy sokasága és nagy néptömeg egész Júdeából, Jeruzsálemből, a Tenger-mellékéről, Tíruszból és Szidónból. Azért jöttek, hogy hallgassák őt, és meggyógyuljanak betegségeikből. Akiket tisztátalan lelkek gyötörtek, meggyógyultak.*

Lukács 8:2 - *Vele volt a tizenkettő és néhány asszony, akiket gonosz lelkektől szabadított meg, és betegségekből gyógyított meg.*

ApCsel 5:16 (ez már az apostolokról szól) - *Összejött a Jeruzsálem körüli városok népe is, hoztak betegeket és tisztátalan lelkektől gyötörteket, s ezek mind meggyógyultak.*

ApCsel 19:11-12 - *Isten pedig nem mindennapi csodákat tett Pál keze által: úgyszólván még a testén levő kendőket vagy kötevényeket is elvitték a betegekhez, és a betegségek eltávoztak tőlük, a gonosz lelkek pedig kimentek belőlük.*

Tehát a betegségeket és a démoni megszállottságot általában együtt említi az Ige, és Jézus Krisztus mindkettő hatalmát minden esetben meg tudta és meg is akarta törni! És ugyanez volt érvényes az első keresztényekre is.

Ennyi példa talán elég arra, hogy lássuk, betegséget gonosz szellemi lényeg, azaz démonok is tudnak produkálni. Ezekben az esetekben nem gyógyításra, hanem ördögűzésre és szabadító szolgálatra van szükség.

4. AZ ISTEN DICSŐSÉGÉRE ADATOTT BETEGSÉGEK

Ez a betegségek negyedik forrása, és ennek két fajtája létezik. Mind a kettő lényegileg különbözik az előző háromtól, itt ugyanis nem az egyén bűne, hanem Isten szuverén akarata a betegség oka: kiválaszt valakit, hogy rajta demonstrálja jóságát, szeretetét és hatalmát a többi ember előtt – vagy a többi ember számára.

Az első, amikor Isten dicsőségére adatik egy betegség olyan módon, hogy az abból való gyógyulás az, ami Istent dicsőíti. Erre az Újszövetségben két nagyon konkrét esetet is találunk.

Az első a vakon született fiatalember a **János 9**-ben. Az első három verset olvassuk el:

Amikor Jézus továbbment, meglátott egy születése óta vak embert. Tanítványai megkérdezték tőle: „Mester, ki vétkezett: ez vagy a szülei, hogy vakon született?”

(Ez a kérdés a Tízparancsolatra utal, arra, hogy 3-4 generációban jelentkezhet a szülők bűne. Jézus nem azt mondja, hogy ez egy ostoba feltételezés, ilyen nincs is – sajnos van!)

Jézus így válaszolt: „Nem ő vétkezett, nem is a szülei, hanem azért van ez így, hogy nyilvánvalóvá legyenek rajta Isten cselekedetei.

Ez a betegség, vagyis a születéstől való vakság azért volt, hogy Isten dicsősége nyilvánvalóvá legyen általa.

A másik eset Lázár halálával kapcsolatos. Erről a **János 11**-ben olvashatunk:

Volt pedig egy beteg ember, Lázár, Betániából, Máriának és testvérének, Mártának a falujából. Mária volt az, aki megkenete az Urat kenettel, és megtörölte a lábát a hajával: az ő testvére, Lázár volt a beteg. A nővérei megüzenték Jézusnak: „Uram, íme, akit szeretsz, beteg.” Amikor Jézus ezt meghallotta, ezt mondta: „Ez a betegség nem halálos, hanem az Isten dicsőségét szolgálja, hogy általa megdicsőüljön az Isten Fia.”

Ennek a két esetnek van egy elég nyilvánvaló következménye, ami sajnos megint csak más, mint amit mi megszoktunk és amit mondani szoktunk magunknak vagy egymásnak. Mégpedig az, hogy abból a betegségből vagy testi fogyatékoságból, ami minden kétséget kizáróan Isten akaratából ér bennünket, és az a célja, hogy Isten dicsőségére szolgáljon, abból minden kétséget kizáróan meg is fogunk gyógyulni! Vagyis Isten dicsőségét soha nem az szolgálja, hogy valaki beteg vagy fogyatékos, hanem az, hogy meggyógyul!

A MÁSÍK kegyelmi betegség, amikor valaki azért lesz beteg, hogy Isten az ő betegsége által a körülötte lévő emberek életében helyezzen el áldást, és az szolgáljon Isten dicsőségére, amit a betegségen és erőtlenségen keresztül tud és akar elvégezni. Ebben az esetben azonban nem cél a gyógyulás! Akkor a betegség nem egy olyan dolog, amiből mindenáron gyógyulni vagy szabadulni kell, mert éppen ez által akar munkálkodni Isten, és ha még fizikai fájdalmakkal jár is, az ilyen beteg boldog és Istent dicsőítő és szolgáló teljes életet tud élni.

Ilyen betegség volt a Bibliában például Mózes dadogása. Veleszületett rendellenesség – mert az ilyen betegségek többségükben született betegségek – amelynek a célja Áron bevonása, Mózes alázatban tartása és Isten dicsőségének munkálása azáltal, hogy a legnagyobb ószövetségi kijelentéseit ilyen emberileg „gyenge” eszközön keresztül nyilatkoztatta ki.

Olvastam egy régi beszámolót arról, hogy egy születésétől vak leány meghallotta, hogy egy híres evangélista, aki gyógyítással is szolgált, meglátogatja a falujukat. Ez a lány boldogtalan volt és hitetlen a vaksága miatt. Meg akart gyógyulni mindenáron, ezért elment az evangélistához, és kérte, hogy imádkozzon érte. Az rátette a kezét, elkezdett imádkozni, mondta-mondta, aztán egyszer csak abbahagyta a mondat közepén, és ezt mondta: „Leányom, Isten téged ebben az állapotodban akar használni arra, hogy az ő szeretetét és dicsőségét kinyilvánítsa. Nem fogsz meggyógyulni!” Ezek után hirdette neki az evangéliumot, a lány hitre jutott, és a vakságát elfogadva-szolgálva sok embert vezetett az Úrhoz.

Összegezve az eddigieket: közel 50 igét tanulmányoztunk eddig át, és azt láttuk, hogy négyféle forrásból jöhet betegség és nyomorúság az ember életébe: (1) a testünk romlandóságából, (2) a bűn következményeként átokként, (3) démoni jelenlét miatt és (4) Isten megdicsőülése céljából. A négy „típusú” betegségből háromra 100%-os gyógyulási esélyünk van, mert Isten Jézus Krisztus életében és áldozatában is kifejezte azt, hogy akarja az ezekből való szabadulást a megtérés, a szabadulás és az Ő dicsőséges

munkájának bevezése által. Ezeknek az eredménye mindig a testi gyógyulás és a testünk helyreállása! És az első csoportba tartozó betegségekért is lehet imádkozni, mert azokból is *adhat* gyógyulást hit által!

Két kérdés maradt a végére: egyrészt, hogy miért nem tapasztaljuk a gyógyulást, másrészt pedig hogy mi a gyógyítás újszövetségi gyülekezetekben működő biblikus módja. Volt már szó ezekről, most csak összegezném és megismételném mindazt, amit itt-ott láttunk az igékből.

Szóval a gyógyulás a hit olyan megnyilvánulása, amely szemmel látható és tapasztalható. Nem elméleti, hanem nagyon is valóságos dolog. Éppen ezért a gyógyulás és a szabadulás magában hordozza a kudarc lehetőségét is, mert mi van, ha nem történik semmi. Ezért inkább meg se próbáljuk, hanem gyártunk egy teológiát arról, hogy Isten nem is akar meggyógyítani. Mert így nem kell kockáztatnunk! Így nem kerülünk kritikus helyzetbe a hitünk miatt. És így nem is kell hinnünk semmi olyasmiben, amit nem látunk. Az az igazság, hogy a kudarcotól való félelem az, ami a leggyakrabban gátolja a hitünk működését. Csakhogy ha így gondolkodunk, akkor valójában vagy nem ismerjük Isten kijelentett akaratát a Bibliából és Jézus Krisztus életéből, vagy csak nem vagyunk hajlandók elhinni. És emlékezzetek, ha nem nézünk fel a rézkígyóra vagy a gólgotai keresztre, akkor hiába emeltetett fel a szabadítás teljessége, nem lesz hatással az életünkben.

Menjünk tovább: miért nem működik a gyógyulás? Azért, mert nem vagyunk tisztában a betegségek forrásaival, mert nem vagyunk tisztában az örökségünkkel és a gólgotai váltság teljességével. Mert bűnvallás nélkül, gyülekezeti közösség nélkül vagy egység nélkül akarjuk a gyógyulást. Mert nem működnek a kegyelmi ajándékok és nem működik a vezetői tekintély a gyülekezetben. Végül pedig azért, mert annyira megszoktuk már a gyógyszert és az orvost, hogy eszünkbe sem jut magunkhoz hivatni a véneket, hogy imádkozzanak felettünk és nem működik a közösségi bűnvallás sem. Ezek olyan dolgok, amikről a Biblia egyértelműen tanít, és nem csak a gyógyulással kapcsolatban, hanem sok más dologgal kapcsolatban is.

Ezzel át is térhetünk a másik kérdésre, hogy hogyan működik a gyógyítás szolgálata ma az újszövetségi gyülekezetben. Néhány pontban szeretném ezt is összefoglalni:

1. Elsőként fel kellene ismerni a betegségek forrását. Kezdjük azzal, hogy ha nincs Istennel kapcsolata valakinek, tehát még a bűn rabszolgaságában és a Sátán uralma alatt él, akkor a betegségek átokként jelentkeznek az életében. Isten a nem hívő embereket kétféleképpen gyógyítja meg: vagy a megtérésük után, ahogy az életük a halál birodalmából átkerül az élet birodalmába, és hit által birtokba veszik a fiúság örökségét, vagy a megtérésükkel egyidőben, amikor a gyógyulásuk és szabadulásuk lesz a megtérésük jele vagy közvetlen okozója.

Hívő ember esetében a betegség oka lehet a testünk romlandósága – ha az, akkor a lelkiismeretünk és a bennünk lakozó Szentlélek bizonyoságot tud tenni arról, hogy Istennel rendezett kapcsolatban vagyunk, és nincs megtúrt bűn az életünkben. Úgy tapasztaltam, hogy az ember igenis tudja, ha egy betegség átok – mert a szíve és a lelkiismerete előtt nem tudja letagadni, ha bűnben él. És igenis tudja, ha egy betegség egy konkrét bűn következtében van az életében. Ez a tapasztalatom. Csak nem vállalja a bűn leleplezését, a bocsánatkérést vagy bocsánat adást és a megtérést, hanem inkább hordozza a betegségeket. Sajnos ezt nem egy alkalommal tapasztaltam, mert egy őszinte beszélgetésben ezt el is mondták!

A bibliai esetekből egyvalamit meg lehet állapítani: hogy mindig a beteg ment Jézushoz, a beteg kérte a gyógyulást és a betegnek kellett magához hívnia a véneket. Miért van ez így? Mert a testünk gyógyulása soha nem jár az Istennel való kapcsolat rendezése nélkül, és a megtérést Isten nem erőszakolja, hanem azzal megajándékozik, ha kérjük, így a betegségből való gyógyulás is a mi akaratunkból indul el. Nem lehet meggyógyítani valakit az akaratának nélkül. Ez alól csak a démoni megszállás kivétel, mert általában a megszállottak nem mentek Jézushoz, hogy űzze ki őket, és Jézus ott nem is kérdezte, hogy akartok-e meggyógyulni, hanem egyszerűen kiűzte őket. Azonban azt is látni kell, hogy az ilyen megszállottakat mindig képviselte valaki, aki odavezette Jézust a megszállotthoz, mint ahogy Gadarában történt, aki elvitte hozzá a megszállottat, mint a fiút az apja, vagy elment Jézushoz a megszállott helyett, mint a sziro-föníciai asszony a megszállott lánya helyett.

2. A gyógyuláshoz a hit imádságára van szükség. A hit imádságára két dolog jellemző, ahogy ezt láttuk a korábbi tanításokban: egyrészt az, hogy pontosan tudja, hogy mi Isten kijelentett akarata, másrészt addig imádkozik, amíg meg nem jelenik a látható világban az Isten által megígért 100%-os ígéret. A hit imádsága nem tartalmazhat ingadozást vagy kétségeskedést, ezt múltkor a Jakab 1:6-7-ből láthattuk, egyszerűen megvallja Isten ígéreteit és kijelentéseit, és amíg a végeredmény láthatóvá nem válik, addig is aszerint cselekszik. A gyógyulással kapcsolatban Naámánál láttuk ugyanazt, amit a hittel kapcsolatban Jerikó elfoglalásánál már megtanulhattunk: hogy hétszer kellett megmártóznia, hogy lemenjen róla a lepra, és ő hatszor megmártózott a folyóban anélkül, hogy bármi eredmény láthatóvá lett volna, mert tudta, hogy a hetedik után fog jönni a gyógyulás. Ez a hit, amely biztos a végeredményben, és megvárja, amíg a végeredmény nem jelentkezik, de addig is aszerint cselekszik, és aszerint beszél. Hallottam egy bizonyoságtételt, hogy egy ember, akinek egy rosszindulatú daganat volt az arcán, egy evangélizáción megtért. Akkor imádkoztak érte a vezetők a gyülekezetben, és elbocsátották azzal, hogy a bűnei megbocsáttattak, és a betegségéből meggyógyult. De a daganat nem múlt el. Másnap is ment az alkalomra, mert egy evangélizációs hét volt, és mondták neki, akik látták: te nem is gyógyultál meg. Mire ő azt mondta: dehogynem, Isten már meggyógyított. A következő nap még mindig ott volt a daganat, de ő nem kétségeskedett, megtisztult a bűneiből, imádkoztak érte a vének, tehát azt mondta, a gyógyulás már az enyém. És jött a harmadik nap, és a daganat elmúlt az arcáról. Igaz, hogy nem az első nap, de ő hitt, akkor is, amikor még nem látott.

Ezzel kapcsolatban ki kell térni a hit imádságára is.

Lapozunk a **Máté 8:1-3**-hoz:

Amikor Jézus lejött a hegyről, nagy sokaság követte őt, és íme, odament egy leprás, leborult előtte, és ezt mondta: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz.” Jézus kinyújtotta a kezét, megérintette őt, és ezt mondta: „Akarom. Tisztulj meg!” És a lepra azonnal letisztult róla.

Ez az ember, aki odament Jézushoz, leprás volt. Tudta, hogy ez akkor halálos betegség volt. És azt is tudta, hogy Jézus meg tudja őt gyógyítani. Tisztában volt Jézus képességeivel, különben vagy nem ment volna hozzá, vagy azt kérdezte volna, hogy „tudsz-e rajtam segíteni?” Ez az ember tehát tudta, hogy Jézus tud rajta segíteni. Egy dolgot nem tudott ez a leprás: hogy Jézus AKAR-E rajta segíteni? Ahhoz, hogy együtt tudjunk munkálkodni Istennel, azaz a partnerei tudjunk lenni az Ő akarata megvalósulásának, a legfontosabb tudnunk azt, hogy MIT AKAR Ő egyáltalán! Ez a legfontosabb kérdés.

Sok keresztény ember van ugyanebben a helyzetben, mint ez a leprás. Tisztában vannak Isten képességeivel. Tudják, hogy Isten képes gyógyítani, képes szabadítani, képes kapcsolati vagy anyagi problémákat megoldani, képes győzelmeket adni – csak azt nem tudják, hogy Isten ezeket meg is akarja-e tenni az ő életükben is. És mivel nem biztosak Isten akaratában, ezért nem biztosak a végeredményben sem. A hitük tehát hiábavalóvá lesz!

De honnan lehet erre a nagyon fontos kérdésre biztos választ kapni? A legtöbben a tapasztalataik alapján válaszolnak, mások a racionális lehetőségek alapján, megint mások a kereszténység tradicionális tanításai alapján válaszolnak arra, hogy Isten mit akar és mit nem akar. Nekünk azonban kizárólag a Biblia felel meg hiteles forrásul, tehát nézzük meg, hogy Isten mit mond arról, hogyan kell az Ő akarata szerint imádkoznunk.

A legtöbb keresztény szerint így illik imádkozni – például egy beteg felett: „Uram, ha akarod, gyógyítsd meg, ha nem akarod, akkor maradjon beteg.” Persze a második felét udvariasságból nem mondjuk ki, csak hozzágondoljuk az imádságunkhoz, és inkább azzal fejezzük be, hogy „akár így, akár úgy, legyen ez a Te dicsőségedre!” Az általános indoklás az, hogy Jézus is így imádkozott, hogy „legyen meg a te akaratod”, és az Úri imádságban is így tanított bennünket imádkozni. Mindkét igeszakaszt most együtt meg fogjuk nézni, hogy vajon tényleg erről van-e itt szó! Meggyőződésem, hogy nem! És az is meggyőződésem, hogy azért imádkozunk így, mert nem ismerjük Isten akaratát és nem működik a hitünk, hogy Isten kijelentett akaratát láthatóvá tegyük. Ráadásul az, hogy Isten kijelentett akarata a mi hitetlenségünk miatt nem valósul meg, egyáltalán nem lesz Isten dicsőségére! Ha Isten népe Jézus Krisztus nevében gyógyulásért, szabadulásért,

győzelemért imádkozik, és marad a betegség, a megkötözöttség és a veszteség, az mitől lenne Isten dicsőségére?! Attól, hogy mosolyogva maradunk betegek, megkötözöttek és szegények?! Ez nem a Biblia tanítása!

A hitből fakadó imádság nem arra irányul, amiről nem tudunk semmit, hanem arra irányul, amiben 100%-ig bizonyosak vagyunk. Ha azt kérjük, amit Isten meg is ígért nekünk, akkor ehhez tényleg elég egy mustármagnyi hit. Akkor csak el kell kérnünk Istentől azt, ami a miénk. Ehhez azonban azt kell 100% biztonsággal tudni, hogy mi is van pontosan a számlánkon. Hogy olyat ne kérjünk, ami nincs rajta. Ami viszont rajta van, azt használjuk is fel! Ha ismerjük Isten kijelentését és akaratát, akkor tudjuk, mit kérhetünk, és ha azt kérjük, akkor meg is kapjuk. – Ha ez ennyire automatikusan megy, akkor miért kell mégis kérnünk? Azért, mert Isten velünk együtt akar munkálkodni. Azért, mert hiába tudod, hogy mennyi pénz van a számládon, vásárolni csak akkor tudsz, ha le is hívod azt az összeget, vagyis ha használod a kártyádat! És ha azt kérdezed, hogy rajta van-e a mi számlánkon a betegségekkel való gyógyulás, a bűnökből és a megkötözöttségekből való szabadulás, az átkok alóli felmentés, az elutasításból való kijövetel, a szegénység és a koldussors eltörlése, akkor a Biblia azt mondja: IGEN, ez mind rajta van a számládon! Mert Jézus Krisztus a golgotai kereszten rátette a te számládra! Ez Isten akaratát a Te életedben, és ezért Ő a Fiát adta fedezetül! Ha te olyan vagy, mint a leprás, aki tudta, hogy Jézus Krisztusnak mire van képessége, de nem tudta, hogy akarja-e, akkor most a Biblia alapján hirdetem neked, hogy IGEN, Jézus akarja, hogy meggyógyulj, megszabadulj, megerősödj, felépülj, mert ez fogja Isten dicsőségét hirdetni ezen a világon! Úgy imádkozz, hogy tudj, mi Isten örökkévaló, mennybéli akaratát, és azt hívd elő, tedd láthatóvá a földön is a te hitből fakadó imádságod által! És honnan tudhatod, hogy mi Isten akaratát? NÉZZ JÉZUSRA! A **János 14:9**-ben ezt mondja Jézus: *Aki engem lát, látja az Atyát.* JÉZUS ISTEN KIFEJEZETT AKARATA! És Jézus nem utasított el senkit! Egyetlen egy embert sem küldött el magától, egyszerűen nincs rá példa a Bibliában! Mindenkit megszabadított, mindenkinek megbocsátotta a bűneit, mindenkit meggyógyított, minden démonot kiűzött, minden összetört életet helyreállított! Soha senki felett nem imádkozott úgy, hogy „Atyám, ha te akarod, gyógyítsd meg, de ha nem akarod, akkor hagyd betegségben!” Ő mindenkinek azt mondta: AKAROM hogy meggyógyulj, megszabadulj, helyreállj, kövess engem, feltámadj még a halálból is! AKAROM! Ez Isten kifejezett akaratát! Bárki mondhatja, hogy Isten képes gyógyítani és szabadítani, hogy képes betölteni minden szükségünket, de csak Isten mondhatja, hogy akarom! És Ő Jézus Krisztusban ki is mondta, sőt, ki is ábrázolta ezt az akaratát! Ha elbizonytalanodsz abban, hogy mi Isten kifejezett akaratát, akkor nézz Jézusra és meglátod! Amit ő akart, azt kérheted tőle te is, és meg fogod kapni!

3. A következő dolog, amit látnunk kell, hogy ebben a témában két igeszakaszt tradicionálisan rosszul értelmezzük:

Lapozunk először a **Máté 26:36-39** versekhez:

Akkor elment velük Jézus egy helyre, amelyet Gecsemánénak hívtak, és így szóló tanítványaihoz: „Üljetek le itt, amíg elmegyek, és amott imádkozom.” Maga mellé vette Pétert és Zebedeus két fiát, azután szomorkodni és gyötrődni kezdett. Akkor így szóló hozzájuk: „Szomorú az én lelkem mindhalálig: maradjatok itt, és virrasszatok velem!” Egy kissé továbbment, arcra borult, és így imádkozott: „Atyám, ha lehetséges, távozzék el tőlem ez a pohár; mindazáltal ne úgy legyen, ahogyan én akarom, hanem amint te.”

Jézus a Gecsemáné kertjében imádkozik a megfeszítése előtti éjszakán. Az életéről szóló összes leírás szerint KIZÁRÓLAG itt és ebben az egy esetben mondta ki imádságban ezeket a szavakat, hogy „ne úgy legyen, ahogy én akarom, hanem úgy, ahogyan Te akarod!” Soha nem imádkozott így betegek felett, démonok kiűzése előtt, szabadítás előtt, áldásosztás előtt, kizárólag itt a Gecsemánében! És ez sem arról szól, amire mi indoklásul szoktuk felhozni! Ugyanis itt sem arról van szó, hogy Jézus nem tudja, hogy mi az Atya akaratát, hanem arról van szó, hogy mivel ő emberré lett, és emberként igenis teher volt számára a golgotai váltságdíj. És ez az imádság is pontosan arról szól, hogy bár Jézusnak nagyon nehéz, tudja, hogy mi Isten akaratát, és annak a nyilvánvalóvá tételéhez kér erőt az imádságában. Soha másutt nem imádkozott így, és nem is tanította sehol, hogy a tanítványoknak így kellene imádkozniuk.

A másik igeszakasz az Úri imádság ide vágó kérése a **Máté 6:10**-ből:

„...jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is.”

Csak hogy itt sincs HA! Jézus tanítása szerint az imádság CÉLJA az, hogy Isten láthatatlan mennybéli akarata megvalósuljon és láthatóvá váljon a földön is. Hogyan? A hitből fakadó imádságunk által. Tehát pontosan azért kell imádkoznunk, hogy a még láthatatlan láthatóvá váljon! Hogy Istennek az örökérvényű, mennyei akarata, amit kijelentett nekünk, és amiről meggyőződünk, általunk láthatóvá váljon a földön! Tehát ez sem azt jelenti, hogy úgy imádkozunk valamiért, hogy „ha ez a te akaratod, történjék így, ha nem, akkor úgy.” Ezzel a fajta imádsággal csak azt fejezzük ki, hogy egyrészt nem tudjuk, mi Isten akarata, másrészt nem vállalunk felelősséget az imádságunk következményeiért, ugyanis nekünk így is jó és úgy is jó. Azonban ez nem a Jézus tanítása szerint való hitből fakadó imádság!

4. Az újszövetségi gyülekezet rendtartása az, hogy a betegségbe esett ember hívassa magához a gyülekezet véneit. Ezt láttuk már korábban, most csak megismétlem. Ez a gyülekezeti rendtartás, mert Krisztus Testében így működik a teokratikus és tekintélyelvű vezetés és gyógyító szolgálat. Ez az egyik, és a legáltalánosabb módja az újszövetségi gyógyításnak. Tehát a Jakab 5 működésének feltételei:

- a beteg hívassa magához a vezetőket
- tegyen bűnvallást
- a vezetők egységben imádkozzanak érte
- hittel, mert a hitből fakadó imádság fogja felsegíteni a beteget és a vétkezőt.

Ez az újszövetségi módja az ördögűzésnek is, azzal a különbséggel, hogy akkor a megszállottat valaki képviseli, és a nevében kéri a szabadító szolgálatot, ahogy azt az előbbi példából láttuk. A vezetők egységben történő, hitből fakadó imádsága „iáomáj”-t, azaz gyógyulást, szabadulást és teljes helyreállást fog hozni az ember életében. De ezt minden esetben kiegészíti a bűnök rendezése. További feltétel vagy megszorító kitétel nincs a Jakab 5-ben, tehát az Ige alapján ennek működnie kell! Ha nem tapasztaljuk a működését, akkor az előbb felsorolt feltételek közül hiányzik egy vagy több.

5. Van egy különleges módja is a gyógyításnak, ez pedig a gyógyítás – és megint az „iáomáj”, vagyis a teljes helyreállításnak a kegyelmi ajándéka, amely kiterjed az ördögűzésre és a szabadító szolgálatra is. Azonban tudni kell, hogy ez az úgynevezett „erőajándékok” között van felsorolva az 1Korintus 12-ben, vagyis elsősorban a hirdetett evangélium hitelesítésére szolgál. Ezenkívül a kegyelmi ajándékokról szóló tanítás szerint csak a helyi gyülekezeten belül működik, a többi kegyelmi ajándékkal együtt, egymást kiegészítve.

Nos, erről győződtem meg az igetanulmányozásom során, kérlek forgassátok ezeket az igéket a szívetekben, és ha meggyőződtek arról, hogy Isten akarata és kijelentése alapján hit által meggyógyulhatunk a betegségeinkből, akkor próbáljuk meg az életünket és a hitünket hozzárendelni ehhez a kijelentéshez.